

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.5.2016 r.
COM(2016) 344 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2016 r.

**oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu
stabilności na 2016 r.**

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2016 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na 2016 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania², w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej³,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego⁴,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 listopada 2015 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego⁵, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2016 r. Priorytety określone w rocznej analizie wzrostu gospodarczego zostały zatwierdzone przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 17–18 marca 2016 r. W dniu 26 listopada 2015 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania⁶, w którym wskazała Słowenię jako jedno z państw członkowskich, w

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

² Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2016) 344 final.

⁴ P8_TA(2016)0058, P8_TA(2016)0059 i P8_TA(2016)0060.

⁵ COM(2015) 690 final.

⁶ COM(2015) 691 final.

przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro⁷. Zalecenie to zostało zatwierdzone przez Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 18–19 lutego 2016 r. i przyjęte przez Radę w dniu 8 marca 2016 r. Jako kraj, którego walutą jest euro, oraz ze względu na bliskie powiązania pomiędzy gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej, Słowenia powinna zapewnić pełne i terminowe wdrożenie zalecenia.

- (2) Sprawozdanie krajowe na 2016 r. dotyczące Słowenii⁸ opublikowano w dniu 26 lutego 2016 r. Zawarto w nim ocenę postępów Słowenii w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 14 lipca 2015 r., i postępów Słowenii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. W sprawozdaniu zawarto również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W dniu 8 marca 2016 r. Komisja przedstawiła wyniki szczegółowej oceny sytuacji⁹. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Słowenii występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. Problemami, którymi należy się zająć, są: słabość sektora bankowego, zadłużenie przedsiębiorstw, brak inwestycji i zagrożenie dla długoterminowej stabilności budżetowej. Przywrócono zaufanie do słoweńskiego sektora bankowego. Wzrost akcji kredytowej jest jednak nadal ujemny, a poziom kredytów zagrożonych pozostaje stosunkowo wysoki. Istotne jest, aby Słowenia wyeliminowała zagrożenia dla stabilności budżetowej wynikające z rosnącej presji na system opieki zdrowotnej i system emerytalny i ograniczyła wzrost długu publicznego. Konieczne jest dalsze ograniczanie przeszkód dla inwestycji, zwłaszcza w dziedzinie administracji publicznej. Konieczne jest, aby partnerzy społeczni bardziej angażowali się w opracowywanie polityki i wdrażanie reform strukturalnych w szczególności w dziedzinie emerytur, opieki zdrowotnej, opieki długoterminowej i rynku pracy.
- (3) W dniu 15 kwietnia 2016 r. Słowenia przedłożyła swój krajowy program reform na 2016 r. oraz swój program stabilności na 2016 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednocześnie ocenie.
- (4) Odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów znalazły odzwierciedlenie w programowaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020. Jak przewidziano w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego z wnioskiem o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian w umowie partnerstwa i odpowiednich programach, gdy jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady. Komisja przedstawiła dalsze szczegóły dotyczące wykorzystania przez nią tego przepisu w wytycznych w sprawie stosowania działań łączących skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z należyтым zarządzaniem gospodarczym¹⁰.
- (5) Program stabilności Słowenii na 2016 r. wskazuje na to, że wpływ, jaki na budżet wywiera wyjątkowo wysoki napływ uchodźców, jest znaczny i przedstawia stosowne dowody na zasięg i charakter tych dodatkowych kosztów budżetowych. Według Komisji kwalifikowalne wydatki dodatkowe wynosiły w 2015 r. 0,06 % PKB, a

⁷ COM(2015) 692 final.

⁸ SWD(2016) 92 final.

⁹ COM(2016) 95 final.

¹⁰ COM(2014) 494 final.

obecnie szacuje się je na 0,07 % PKB w 2016 r. Przepisy określone w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 zezwalają na zaspokojenie tych dodatkowych wydatków, gdyż napływ uchodźców jest wydarzeniem wyjątkowym, jego wpływ na finanse publiczne Słowenii – znaczny, a zezwolenie na tymczasowe odstępstwo od wymaganej ścieżki korekty prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego nie zagroziłoby stabilności. O ile przepisy te nie miały zastosowania w 2015 r., gdyż Słowenia była objęta procedurą nadmiernego deficytu, ostateczna ocena dotycząca 2016 r., w tym co do kwalifikowalnych kwot, będzie sporządzona na wiosnę 2017 r. na podstawie zaobserwowanych danych przedstawionych przez władze słoweńskie.

- (6) [Po uchyleniu procedury nadmiernego deficytu Słowenia jest objęta funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu i podlega przejściowym ustaleniom odnoszącym się do zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia.] W swoim programie stabilności na 2016 r. rząd planuje stopniową poprawę salda nominalnego z 2,2 % w 2016 r. do 0,4 % PKB w 2019 r. Planuje się, że średniookresowy cel budżetowy – równowaga budżetowa pod względem strukturalnym, która nie przestrzega wymogów paktu stabilności i wzrostu – zostanie osiągnięty w 2020 r., po okresie objętym programem. Ponowne przeliczenie salda strukturalnego wskazuje jednak na deficyt strukturalny w wysokości 1,2 % PKB w 2019 r. Zgodnie z programem stabilności oczekuje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB spadnie do 80,2 % PKB w 2016 r. i będzie nadal spadać do poziomu 73,8 % PKB w 2019 r. Scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto te prognozy budżetowe, jest wiarygodny. Środki niezbędne do osiągnięcia deficytu docelowego poczynawszy od 2017 r. nie zostały jednak jeszcze dostatecznie sprecyzowane. W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. lukę produktową w 2017 r. szacuje się na 1,8 % PKB, podczas gdy potencjalny wzrost przewiduje się na 1,1 %, a wzrost realnego PKB na 2,3 % PKB. Na tej podstawie ocenia się, że w 2017 r. Słowenia będzie się znajdować w „latach dobrej koniunktury”, co wymagać będzie korekty strukturalnej na poziomie 1 % PKB. Istnieją jednak poważne wątpliwości co do obliczeń potencjalnej luki wzrostu i luki produktowej w szczególnym przypadku Słowenii, ze względu na specyficzną sytuację na rynku pracy, szczególnie duży spadek aktywności gospodarczej w latach 2008–2013 oraz wdrażanie reform strukturalnych. Alternatywne szacunki dotyczące luki produktowej w dłuższym horyzoncie czasowym, odzwierciedlające dokonywaną aktualnie ocenę metody szacowania, wskazują na regularniejszy profil luki produktowej w odniesieniu do Słowenii, co oznacza, że jest zbyt wcześnie, by stwierdzić, że w 2017 r. w gospodarce Słowenii panować będzie dobra koniunktura. W związku z tym w obecnej sytuacji bardziej odpowiedni wydaje się w 2017 r. wysiłek strukturalny stosowny do normalnych warunków. Wydaje się zatem, że istnieje ryzyko pewnego odchylenia od wymaganej korekty prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2016 r., a przy niezmiennym kursie polityki, ryzyko znacznego odchylenia w 2017 r. Konkluzje na 2016 r. nie zmieniają się, jeżeli wpływ, jaki na budżet wywiera wyjątkowo wysoki napływ uchodźców, nie byłby uwzględniony w ocenie. Prognozuje się, że Słowenia spełni warunki przejściowych ustaleń odnoszących się do zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia w 2016 r. i w dużej mierze spełni je w 2017 r. Opierając się na ocenie programu stabilności i biorąc pod uwagę prognozę Komisji z wiosny 2016 r., Rada jest zdania, że istnieje ryzyko, iż Słowenia nie spełni warunków paktu stabilności i wzrostu. W związku z tym konieczne będą dalsze działania w celu zapewnienia spełnienia tych warunków w latach 2016 i 2017.

- (7) W lipcu 2015 r. Parlament przyjął ustawę o regułach fiskalnych. Należy jednak jeszcze powołać niezależną radę budżetową do nadzorowania wdrażania tych reguł. Nie wprowadzono także jeszcze zmian do ustawy o finansach publicznych koniecznych do pełnego wdrożenia ustawy o regułach fiskalnych, których celem jest uwzględnienie w prawodawstwie wieloletniego podejścia przy sporządzaniu budżetu.
- (8) Wysoki poziom zadłużenia publicznego wynoszącego znacznie powyżej 60 % PKB sprawia, że Słowenia jest podatna na wstrząsy związane ze wzrostem nominalnym i stopami procentowymi. Jednocześnie społeczeństwo Słowenii starzeje się szybciej, niż ma to miejsce w większości państw członkowskich. W Słowenia istnieje wysokie ryzyko związane z długoterminową stabilnością finansów publicznych ze względu na występujący tam najwyższy ze wszystkich państw członkowskich wskaźnik sygnalizujący lukę w długoterminowej stabilności finansów publicznych wynikający z prognozowanego wzrostu wydatków publicznych związanych z wydatkami na emerytury, opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową. Prognozowane wydatki publiczne na emerytury są najwyższe wśród wszystkich państw członkowskich i przewiduje się, że wzrosną z 11,8 % w 2013 r. do 15,3 % PKB w 2060 r. Odsetek osób w wieku emerytalnym ma według prognoz wzrosnąć w latach 2013–2060 ponad dwukrotnie, wywierając znaczną presję na systemy emerytalne. Prognozowane zobowiązania ukryte związane ze starzeniem się społeczeństwa odzwierciedlają długoterminowe wyzwania związane z tym zjawiskiem. W przyszłości można spodziewać się dodatkowo problemów z dopasowaniem w przypadku pracowników z niepełnym okresem aktywności zawodowej, z rosnącą liczbą osób z niepełnym lub krótkim okresem aktywności zawodowej, spowodowanym ich późnym wejściem na rynek pracy, pracą dorywczą i rzadkimi okresami płacenia składek. Opublikowana w kwietniu 2016 r. biała księga w sprawie emerytur posłużyła za podstawę szerokich konsultacji społecznych. Wyniki konsultacji zostaną uwzględnione w nowej reformie systemu emerytalnego, która powinna zostać przyjęta przed zakończeniem obecnej kadencji, i która powinna rozpocząć się od sprawnego dojścia do porozumienia z partnerami społecznymi w sprawie kluczowych elementów reformy takich jak wiek emerytalny, wysokość świadczeń emerytalnych, indeksowanie i optymalizacja drugiego filaru.
- (9) Według prognoz wydatki publiczne na opiekę długoterminową w związku ze starzeniem się społeczeństwa mają do 2060 r. wzrosnąć ponad dwukrotnie. Stanowi to znaczne wyzwanie w kontekście stabilności budżetowej Słowenii. Odsetek ludności w wieku 80 lat i starszej wzrośnie trzykrotnie: z 4,6 % w 2013 r. do 12,4 % w 2060 r. W latach 2003–2013 całkowite wydatki na opiekę długoterminową wzrosły o 85 %, przy czym wydatki prywatne rosły w szybszym tempie niż wydatki publiczne. W Słowenii brak jest zintegrowanego systemu opieki długoterminowej. Wydatki Słowenii skupiają się na oficjalnych świadczeniach rzeczowych, z których większość dotyczy opieki instytucjonalnej, a nie usług zdrowotnych w domu pacjenta, przy czym obie wartości są poniżej średniej UE. Istnieje duży potencjał zwiększenia efektywności kosztowej systemu opieki zdrowotnej poprzez wzmocnienie środków służących poprawie opieki podstawowej, nadając jej funkcję punktu wejściowego, przejścia od opieki szpitalnej do opieki ambulatoryjnej oraz poprawę wydajności szpitali i zarządzania nimi, usprawnienie procesów zawierania umów na usługi zdrowotne i płatności za nie, opracowywanie lepszych informacji o kosztach w celu dostosowania importowanego systemu jednorodnych grup pacjentów oraz dalsze opracowywanie ram monitorowania jakości. Proporcjonalny udział wspólnych zamówień jest niewielki i istnieje silny nacisk na najniższą cenę

jako kryterium udzielenia zamówienia. Przeprowadzono całościowy przegląd systemu opieki zdrowotnej, a projekt rezolucji w sprawie krajowej opieki zdrowotnej na lata 2016–2025 został przyjęty pod koniec 2015 r. przez rząd i w marcu 2016 r. przez parlament. Rezolucja przedstawia strategiczny plan reform, ale choć wnioski dotyczące skutecznych i prawnie wiążących środków są przygotowywane, dotychczas ich jeszcze nie przedstawiono. Nadal jest także niejasne, czy reforma będzie dotyczyć kluczowych kwestii, takich jak wewnętrzne systemy automatycznego stabilizatora, które amortyzują wahania dochodów w całym cyklu koniunkturalnym czy też dostępności i jakości świadczonych usług. Przyjęcie ustaw o opiece długoterminowej i ustawy o opiece zdrowotnej i ubezpieczeniu zdrowotnym było wielokrotnie opóźniane i obecny harmonogram ich przyjęcia wydaje się optymistycznie zakładać drugą połowę 2016 r.

- (10) Sytuacja na rynku pracy stopniowo się poprawia, warunki socjalne ustabilizowały się. Znacznie ożywiła się sytuacja na rynku tworzenia miejsc pracy, spada bezrobocie. Wyzwaniem pozostaje jednak wskaźnik uczestnictwa pracowników starszych i pracowników o niskich kwalifikacjach. Nadal ponad połowa wszystkich bezrobotnych to osoby przebywające przez długi czas na bezrobociu, ze znacznym udziałem osób długotrwale bezrobotnych o niskich kwalifikacjach i w wieku ponad 50 lat. Wytyczne dotyczące środków aktywnej polityki rynku pracy na lata 2016–2020 stanowią kontynuację podejścia wdrażanego do tej pory, a wydatki w tym obszarze polityki utrzymują się na niskim poziomie. W listopadzie 2015 r. przyjęto czasowe zwolnienie ze składek na ubezpieczenie społeczne płaconych przez pracodawców za nowo zatrudnionych pracowników w wieku powyżej 55 lat. W 2016 r. mają zostać przedstawione dalsze środki mające sprzyjać przedłużaniu życia zawodowego, w tym dotyczące dostosowania środowiska pracy, które są również istotne w kontekście stabilności systemu emerytalnego. Wzrost płac był proporcjonalny do wzrostu wydajności i wspierał zewnętrzną konkurencyjność. W listopadzie 2015 r. parlament uchwalił projekt ustawy proponowany przez związki zawodowe, który ponownie ustalał poziom minimalnego wynagrodzenia, wyłączając niektóre premie. W rezultacie organizacje pracodawców wycofały się z umowy społecznej, znacznie osłabiając dialog społeczny.
- (11) Poczyniono postępy w asekuracji kredytów zagrożonych, chociaż ich poziom pozostaje wysoki w porównaniu z okresem sprzed kryzysu finansowego. Słowenia wdrożyła szereg środków z zakresu polityki służących poprawie stabilności sektora bankowego. Należą do nich zwiększenie zdolności banków do asekuracji i rozpoczęcia działania polegającego na ustalaniu szczegółowych celów dotyczących redukcji kredytów zagrożonych. Słowenia wprowadziła również szereg środków służących zarządzaniu ryzykiem kredytowym. Pozytywnych wyników oczekuje się w połowie 2016 r. Niemniej jednak priorytetami politycznymi w krótkiej perspektywie pozostaje dalsza uporządkowana restrukturyzacja i likwidacja kredytów zagrożonych oraz zarządzanie ryzykiem kredytowym. Zakończono restrukturyzację operacyjną i finansową dużych przedsiębiorstw, a porozumienia restrukturyzacyjne są stale monitorowane. Spółka zarządzająca aktywami bankowymi (BAMC) jest całkowicie operacyjna i określono jej strategię na lata 2017–2022. Choć poczyniła ona postępy w asekuracji swojego portfela kredytowego, ryzyko dla stabilności finansów publicznych pozostaje jednak znaczące. W 2015 r. działania BAMC stanowiły 1 % PKB w ramach deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych wynoszącego 2,9 %. Nadzór nad działalnością BAMC wydaje się niewystarczający, gdyż władze znacząco niedoszacowały (o 0,7 % PKB) wysokość deficytu zrealizowanego przez BAMC w 2015 r., i wydawały się nie

wiedzieć o poziomie transakcji umorzenia przeprowadzonych przez BAMC. Dostępne są również dodatkowe narzędzia restrukturyzacji. Dzięki znacznym postępom w restrukturyzacji dużych przedsiębiorstw, Słowenia rozpoczęła restrukturyzację małych i średnich przedsiębiorstw. Wytyczne dotyczące restrukturyzacji MŚP są aktualnie wdrażane przez banki. Poprawił się dostęp do finansowania dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Ograniczony pozostaje jednak dostęp do alternatywnych źródeł finansowania, takich jak kapitał podwyższonego ryzyka. Pomimo rosnącej liczby dostępnych na rynku instrumentów dłużnych i kapitałowych, małe przedsiębiorstwa są nadal nadmiernie uzależnione od kredytów bankowych. Dlatego też ten segment gospodarki jest bardzo podatny na zmiany na rynku kredytów.

- (12) W ostatnich latach wzrost inwestycji był ograniczony, co działało hamująco na wyniki ekonomiczne i przyszłe perspektywy wzrostu. W czasie kryzysu gospodarczego inwestycje sektora prywatnego znacznie spadły i od tego czasu jego udział w PKB maleje. W sytuacji, gdzie inwestycje publiczne są bezpośrednio zależne od dynamiki funduszy UE, do pobudzenia i utrzymania wzrostu gospodarczego konieczne są bardziej produktywne inwestycje. W ostatnich dwóch latach wzrosły znacznie bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Słowenii, co było spowodowane głównie zwiększonymi wysiłkami prywatyzacyjnymi. Jednakże warunki otoczenia biznesu w Słowenii wciąż są utrudniane przez trwające zmniejszanie zadłużenia i wysoki poziom obciążenia administracyjnego, zwłaszcza w sektorze budownictwa, planowania przestrzennego i przestrzegania przepisów prawa podatkowego, lecz również restrykcyjne uregulowania dotyczące dostępu do zawodów regulowanych oraz zasad ich wykonywania, co hamuje napływ inwestycji. Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej w Słowenii zależy od zwiększenia zaufania przedsiębiorstw i dalszej eliminacji niewydolności administracji publicznej oraz obciążeń administracyjnych wynikających z dużej liczby ustaw i przepisów wykonawczych oraz częstych zmian przepisów. Wdrożono około połowę środków redukujących obciążenia administracyjne wskazanych w jednolitym dokumencie rządowym, jednak pewne istotne środki, zwłaszcza dotyczące pozwoleń na budowę i zagospodarowania przestrzennego, zostały opóźnione.
- (13) Strategia na lata 2015–2020 na rzecz rozwoju administracji publicznej, przyjęta przez Słowenię jako jeden z warunków niezbędnych do przystąpienia do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w latach 2014–2020, obejmuje różne resorty, co sprawia, że do jej prawidłowego i czasowego wdrożenia konieczna jest międzyministerialna koordynacja. W lutym 2016 r. rząd przyjął drugie sprawozdanie okresowe z realizacji programu walki z korupcją, opartego na zasadzie „zero tolerancji”. Poczyniono pewne postępy w realizacji tego programu. Niektóre środki programu (wspólne zamówienia publiczne w sektorze opieki zdrowotnej, analiza działalności przestępczej w sektorze bankowym oraz przyjęcie ustawy o zasadach etycznych i zapobieganiu korupcji) zostały jednak opóźnione. Przewidywana zmiana ustawy o zasadach etycznych i zapobieganiu korupcji będzie okazją do poprawy funkcjonowania komisji ds. zapobiegania korupcji, poprzez rozwiązanie kwestii wiarygodności i skuteczności prac tej komisji. W systemie wymiaru sprawiedliwości skrócił się czas trwania postępowań sądowych, a liczba spraw w toku, wcześniej bardzo wysoka, zmalała, co częściowo wynikało z mniejszej liczby napływających spraw. Spadek ten jest również w pewnym stopniu powodowany zmianami proceduralnymi i opracowaniem statystycznym w zakresie egzekwowania prawa. Sąd Najwyższy kontynuuje aktualizując procesów

operacyjnych w sądach i reformowanie systemów zarządzania sprawami. Pomimo poprawy ram postępowania upadłościowego i oferowania przedsiębiorstwom większych możliwości reorganizacji, postępowania likwidacyjne są długie i nieefektywne.

- (14) Zaangażowanie państwa w gospodarkę pozostaje wysokie. Państwo jest największym pracodawcą, podmiotem zarządzającym aktywami i największym posiadaczem papierów dłużnych w Słowenii. W odpowiedzi na zalecenia w tej kwestii skierowane do Słowenii w latach 2012–2015, kraj ten przygotował nowe ramy spółki Slovenian Sovereign Holding. Obejmują one strategię zarządzania mieniem państwowym – zbiór kryteriów dotyczących wydajności aktywów oraz plan zarządzania na 2016 r. System ten uzupełnia nowy kodeks ładu korporacyjnego dla przedsiębiorstw państwowych przyjęty pod koniec 2014 r. Strategia potwierdza obecny stopień zaangażowania państwa w gospodarkę i przesuwając punkt ciężkości na podniesienie wydajności przedsiębiorstw państwowych. Tym ważniejsze jest w związku z tym wdrożenie przez spółkę Slovenian Sovereign Holding przekształconych ram, aby zapewnić oddzielenie kwestii własności państwa i jego funkcji regulacyjnych i profesjonalnego zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi. W połączeniu z dalszą prywatyzacją wybranych aktywów, powinno pozwolić to na zmniejszenie zobowiązań warunkowych z tej dziedziny dla budżetu. Zgodnie z planem zarządzania Slovenian Sovereign Holding prywatyzacja NLB ma zostać rozpoczęta w 2016 r.
- (15) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Słowenii, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2016 r. Komisja oceniła również program stabilności i krajowy program reform, a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Słowenii w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej w Słowenii, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na szczeblu UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia w ramach europejskiego semestru znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–4 poniżej.
- (16) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności, a jej opinia¹¹ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (17) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform i program stabilności. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1, 3 i 4 poniżej,

NINIEJSZYM ZALECA Słowenii podjęcie w latach 2016 i 2017 działań mających na celu:

1. Po korekcie nadmiernego deficytu osiągnięcie rocznej korekty budżetowej w wysokości 0,6 % PKB w dążeniu do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2016 i 2017 r. Ustanowienie średnioterminowego celu budżetowego zgodnego z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Wzmocnienie ram budżetowych poprzez powołanie niezależnej rady budżetowej i zmianę ustawy o finansach publicznych. Ukończenie i wdrożenie reformy systemów opieki długoterminowej i opieki zdrowotnej, dzięki której systemy te staną się bardziej racjonalne pod

¹¹ Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

względem kosztów, co pozwoli z kolei zagwarantować długoterminową stabilność dostępnej opieki wysokiej jakości. Przyjęcie do końca 2017 r. reformy systemu emerytalnego.

2. W porozumieniu z partnerami społecznymi, zwiększenie szans na zatrudnienie pracowników nisko wykwalifikowanych i starszych, w tym przez ukierunkowane środki aktywizacji i uczenia się przez całe życie.
3. Poprawę warunków finansowania dla przedsiębiorstw posiadających zdolność kredytową, w tym przez ułatwianie trwałego rozwiązania kwestii uporządkowanej restrukturyzacji i likwidacji kredytów zagrożonych oraz dostęp do alternatywnych źródeł finansowania. Zapewnienie należytego wdrożenia strategii spółki zarządzającej aktywami bankowymi.
4. Podjęcie środków na rzecz modernizacji administracji publicznej i zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw. Poprawę zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi i ich wyników.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*